

hvem der skal tage hvad hvornår. Synes fru Pernille Blach Hansen, at det hænger rigtigt sammen?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg skal bare endnu en gang konstatere, at for Socialdemokratiet er ligestillingsaspektet også vigtigt. Det er det tilsyneladende ikke for Venstre, så jeg vil nøjes med at konkludere, at Venstre jo stemte imod både de 14 dage ekstra til fædrene og børnepasningsloven. Og så er det altså lidt dobbeltmoralisk, at vi nu skal tage hele diskussionen en gang til, fordi formanden har fundet på noget nyt.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Ja, det er lige før, at jeg kunne ønske, at vi skulle have den her debat om et halvt års tid. Så kunne det være, at fru Pernille Blach Hansen har ændret opfattelse af nogle ting. For det, der er tankevækkende, og det, jeg synes der fremgår så klart fra Socialdemokratiet, er, at ligestillingsproblematikken er langt vigtigere end barnets tarv. Det er jo det, Socialdemokratiet står for.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Det er altså lidt surrealistisk, man skal høre et parti snakke om barnets tarv, et parti, der har stemt imod samtlige forbedringer for børnene: børnepasningsloven, indførelse af 14 dages orlov for fædre, og da vi i finanslovforhandlingerne i år diskuterede, om der skulle være mulighed for familier, der ikke havde så mange penge, for at få deres børn passet i skolefritidsordning, så ikke nok med, at Venstre ville stemme imod, nej, de blokerede for, at vi andre kunne få lov til at vedtage, at forældre med dårlige økonomiske vilkår også kunne få passet deres børn. Og så skal vi nu gøre det her til en stor debat om ligestilling.

Det kan vi godt, for ligestilling er også vigtig for Socialdemokratiet, men vi er faktisk fokuseret på børnenes vilkår, og det ærgrer os bare lidt, at Venstre har fået øjnene op for det så sent.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Nu går vi tilbage til ordførerrækken: Hr. Jens Vibjerg.

Jens Vibjerg (V):

I Venstre har vi meget stor sympati for de forslag, vi her behandler i dag. Det at give småbørnsfamilierne mulighed for mere samvær med deres små børn er af meget stor værdi. For de helt små børn er moderens nærvær uomtvisteligt, men det skal ikke forlede nogen til at tro, at faderens tilstedeværelse ikke også er af stor værdi. Men det lille barn er nu mest optaget af moderen. Sådan har naturen eller Vorherre nu engang bestemt det.

Der er selvfølgelig en række konsekvenser af en forlængelse af barselorloven, som skal grundigt gennemarbejdes, inden man gennemfører en forlængelse. Det har nogle direkte økonomiske konsekvenser, som vi selvfølgelig skal have helt styr på og dermed tage stilling til. Det har også en indflydelse på arbejdsstyrken, som heller ikke må negligeres. Endelig har det også indflydelse på vores tilknytning til arbejdsmarkedet.

Ud over barselorlovens længde er jeg overbevist om, at fleksibilitet også er noget, der har endog meget stor betydning for den enkelte familie, ja, måske den allerstørste betydning, hvis man kan gøre barselorloven meget mere fleksibel, så man f.eks. i en periode holder fuld barselorlov og herefter i en længere periode holder barselorlov på deltid. Det kan være en af forældrene, det kan være begge forældre, eksempelvis den ene, der møder lidt senere, den anden der kommer lidt tidligere hjem. Måske vigtigst af alt er det, at den enkelte familie selv får mulighed for i samarbejde med sin arbejdsgiver at tilrettelægge en fleksibel orlov, hvor hensynet til barnet går op i en højere enhed med hensynet til arbejdspladsen og fars og mors behov for tilknytning til arbejdsmarkedet og karrieremulighederne.

En model, hvor man får mere tid sammen med børnene og samtidig mulighed for at vedligeholde sine karrieremuligheder på arbejdsmarkedet, vil være helt ideel for utrolig mange familier. Man sikrer størst muligt samvær med børnene, man sikrer sin tilknytning til arbejdsmarkedet og – ikke uvæsentligt – den stressede hverdag mildnes, den hverdag, hvor børn skal afleveres tidligt om morgenen før arbejdstids begyndelse og hentes efter arbejdstids ophør efter et fuldtidsjob.

Man når måske lige et par indkøb på vejen hjem, hvor aftensmaden skal stå på bordet, hvor børnene skal pusles med, skal snakkes med, og alle andre praktiske gøremål skal klares, inden